

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 1 JUNI 1903.

No. 6.

Pingst.

Herre, vi från torra länder
blicka till din himmel upp.
Vi uppsträcka våra händer
till din nadatron med hopp.
Vi en pingstdag än förbida,
kraft att segra, mod att lida.

Vi behöva pingstens under,
ty vi lida andlig nöd.
Sänd oss, Herre, blixt och dunder
att förjaga sömn och död!
Väck oss upp ur syndens dvala,
lat din sannings Ande tala!

O, lat anderegnet dugga
uppa hjärtats åker ned!
Vederkyck med korsets skugga
blomman på den brända hed!
För de spridda glöd tillsammnan,
att hoa lågar, kärleksflamman!

Hjälps oss, Herre, dig att dyrka,
væk i nad vart svenska folk!
Skapa till uti vår kyrka,
föstra mången nadens tolk,
som ej rädes mörkrets skurar
Vid din vakt på Sions murar!

Var ditt Sion nadigt nära,
kläd ditt folk i helig skrud!
Vi den dräkten vilja bär
som en kysk och trogen brud.
När vi storma mörkrets skansar,
vare den vart hjärtas pansar!

Synd och otro, ma de vika
bort ifrån denvida jord!
Herre, dig är ingen lika,
du kan ämna med ett ord
skingra mörkret, tända ljuset,
dämpa storm och böljebruset!

Låt en andlig värflod svalla
mäktigt ifrån strand till strand!
Tänd, vår Gud, bland folkslag alla
snart en helig offerbränd!
Kom, o Herre, med ett väder,
som vart jord i värdräkt kläder!

Låt din Ande komma neder
öfver de utvaldas hop!
Tänd den eld bland korsets ledar
döp dem med din Andes dop,
att med kraft de fatta svärden,
tända pingsteld i all världen!

Din församling, hon är vorden
din pingstljja, hvit och skön.
Må hon andas nu på jorden
trofast kärlek, trogen bön!
Då skall vår och sonnar komma,
vintern fly, och öknen blomma.

Vår Kyrkotidning.

Den Helige Andes gäfva.

Om du vill erhålla den Helige Andes gäfva, så måste du framför allt bedja Fadern om denna gäfva i Jesu namn, vidare flitigt hålla dig till ordet och med allvar tänka på ditt dop — hvad Gud där tillsagt dig, och hvad för ett förbund han genom dopet med dig ingått — samt ofta gå till Herrens nattvard och begära aflösning.

Ty genom ordet och sakramenten vill den Helige Ande tända i våra hjärtan trons nya ljus, så att vi icke allenast höra ordet, sasom och de förhårdade judarna gjorde, utan även förstå det, därigenom blifva nya människor och få nya hjärtan.

Därtill näste det ock komma, att vi icke i gudlöst, lättsmingt och fastbart lefverne samt genom uppsätliga synder förhindra den Helige Andes verksamhet och driftva honom ifrån oss. Ty den Helige Ande kan ej böd, hvarest djäfvulen bor. Alltså när djäfvulen frestrar dig med girighet, vrede, otukt och annan synd, så grip strax till den bönen, att Gud må bevara dig för sådant och behålla dig i sin lydnad.

Ty skall den Helige Ande komma till dig eller förblifva hos dig, så måste du taga dig till vara för sådana utvärtes synder, eller, om du af svaghet faller uti sådana, åter resa dig och sta upp samt icke blifva liggande i synden! Då vill den Helige Ande bistå dig och efter din bön hjälpa dig att kämpa mot djäfvul, kött och synd.

Däremot blifva de, som *friirrigt* belasta sig med synder, ju längre, desto mer besätta med djäfvulen och kunna, om ej bot och bätttring göres, aldrig få den Helige Ande, hvilken rätta ämbete det är, att han först genom frun och syndernas förlätfelse helgar oss att sträfva emot synden och lefva i lydnad för Gud.

Ebhuru vi fatt *Andens* förläring, äro och förblifva vi dock kött och blöd, så länge vi lefva. Däraf kommer det, att ä ven de, som hafva den

Helige Ande, dock äro svaga och ofta falla, och ingen må bedraga sig och tro, att den, som har den Helige Ande, icke kan åter falla. Det är sant, att om vi alltid följde den Helige Ande, skulle vi icke falla, men detta är omöjligt, djäfvulen är för stark, världen för ond, vårt kött och vårt blod för svaga.

Därför gäller det att alltjämt bedja, att icke Gud må taga sin Helige Ande ifran oss, utan nödligens uppbevara oss i sin nåd samt alla dagar hos oss föröka den Helige Andes gäfvor och, sasom vi bedja i Fader vår, förlata oss våra skulder. Ty utan skulder kunna icke ens helgonen vara. Men genom frun på Kristus varda synderna förlatna, så att de icke skada oss.

Så böra vi sasom kristna af hjärtat fröjda oss, oftersom den Helige Ande genom Kristus är utgjuten öfver allt kött, i det vi genom evangelium känna Gud samt genom den Helige Ande blifva heliga och frömsa till själ och kröpp, om vi annars rätt och kristligt skicka oss härtill med bön, ordets hörande samt en ostrafflig vandel. Därtill förhjälpe oss den Helige Ande genom Kristus! Amen.

LETTER.

“Rädens icke.”

Så talade den uppståndne segerbjälten öfver synd och död, öfver djäfvul och värld till sina hjärtaskrämda lärjungar. Undrar du öfver att lärjungarna voro rädda — att de hollö dörrarna stängda om sig af rädsla för judarna? Det i deras tanke mest otroliga och för deras känsla mest fasansfulla hade inträffat. De hade lärt känna Jesus såsom den lefvande Gudens Son. Skulle han kunna öfvervinna af sina fiender och dödas? Omöjligt, tänkte de. Och dock hade de sett detta omöjliga ske. Och under det att det skedde, hade de hört hanande tungo säga: ”Är du Guds Son, så hjälp dig själf — är du Guds Son, så sig

ner af korset." Och han steg icke ner. Icke så underligt, om de, som hoppats, att han var den, som skulle förlossa Israel, blefvo hopplösa. Och dock älskade de ännu sin Mästare af allt hjärta. Hur svårt att se den högst älskade dö — dödas. Och på sådant sätt: så grymt, så smädrigt — som en af Gud och människor utstött och öfvergifven, som en förbannad. Såsom en, som varit i en cyklon, sedan lefver i fruktan för cykloner, såsom en, som blifvit träffad af blixten, fruktar blixten, så fruktade lärjungarna nu, att allt fasaväckande skulle hända, huru otroligt det än var. I sanning, de behöfde Jesu ord: "Rädens icke." Och nagon har sagt, att detta ord af deras uppståndne Mästare verkade på lärjungarna som moderskyssen på ett hjärtskrämdt barn. Det kan jag lätt tro. Och dock behöfde Jesus flere gånger upprepa orden. Denna djupa fruktan, som genomhäfvade deras varelse ända till botten, var ej så lätt att fördrifva. Och dock måste den fördrifvas och ersättas af det största hjältemod, om lärjungarna skulle bli skickliga att vara Jesu vittnen både i Jerusalem och intill jordens ända.

Ännu i dag gripas Jesu uppriktiga lärjungar stundom af en orilbörlig fruktan. Denna kan åta upp den friid och fröjd i tron, som de borde njuta. Den kan utsuga deras andliga lifskraft och förjaga deras kristliga frimodighet. Den gör dem oskickliga att med framgang föra sanningens iväggade svärd och vinna segrar för sanningens konung. Då behöfva de lyssna till Jesu ord: "rädens icke." Men hur är det? Hafva de icke goda skäl att rädas? Hafva icke lärjungar före dem blifvit förförda genom syndens bedrägeri, genom satans och världens list? Och anbefaller icke Guds ord allestädes att frukta? Säger icke Jesus själf till sina lärjungar: Rädens honom, som kan fördärvfa både kropp och själ i helvetet? Hur skola vi då bete oss? Huru skola vi på samma gång kunna lyda Jesu ord: rädens och rädens icke? Jo, så här: vi böra bärä med oss ett lefvande och klart medvetande däröm, att synden är tusen gånger mer fruktansvärd än den mest fasaväckande blott lekamliga död: att våra andliga fiender: djäfvul, kört och värld, ständigt söka föra oss i synd, sasom den besatte af den onde anden ofta kastades i eld och vatten, att dessa fienders makt

och list är sadan, att ingen blott mänsklig klokhets och kraft kan bestå emot dem. Detta medvetande skall gifva oss den rätta fruktan. Men lika klart och lefvande bör det stå för vår själ, att vår uppståndne Frälsare vunnit en fullkomlig seger öfver synden, döden och alla våra fiender och detta *för oss*. Därför kan han nu hjälpa dem, som frestas, och gifva oss seger i de allra farligaste frestelser, om vi blott enligt hans ord vaka och bedja, hålla oss intill honom och söka alla nåd och kraft af honom. Vareu vid en god tröst, säger han, jag har öfvervunnit världen. Detta skall förjaga all otillbörlig fruktan och skänka oss nödig frimodighet, kraft och glädje. All vår trygghet är hos Jesus allena, men där finnes hon utan all brist, fullkomlig. Därför sjunga vi gladt: Trygg i min Jesu armar o. s. v.

G. A. A.

Lifvets vår.

Tal hället vid sv. er. luth. ungdomsföreningens i Seattle, Wash., möte den 15 maj 1903.

"Huru skön och full af poesi är ej våren i den yttre naturen. Malare, tonsättare och skalder hafva i alla tider sökt hvar på sitt område teckna och besjunga, huru smekande, balsamiska vindar då ljusft blanda sitt milda sus med fagelsång och källans brus, då ängarna binda på sina kranstar, pilträden bärä guldgula fransar och tuftvorna vagga i jusalfer små. Huru viktig är ej våren; den bestämmer i de flesta fall årsgrödan; snart sagitl *att* beror på att det i jorden nedlagda rtsädet å ena sidan genom lagom stark köld skyddas från den glupska sädsmasken och genom rikliga skurar fuktas och af ljuslig solvärme drifves uppåt i sin utveckling, och å andra sidan ej genom en onaturlig hetta drifves för fort, ej genom skarpa frostnätter dödas. Ungdomstiden är lifvets vartid, och därför är den så utsägligt skön och full af poesi, men också utsägligt betydelsefull, ja, evighetsviktig. Är ej en yngling, en jungfru, som bär den moraliiska renhetens och kyskhetens diadem på sin panna, det skönaste vi kunna skada? Afgör ej i de flesta fall ungdomstiden, hvad det kommer att blifva af en mänskla? Ty det, som så försummas och vrides på sned, kan aldrig här i tiden helt botas eller blifva rätt. Och far å andra sidan lifvet under ungdomsti-

den sin rätta karaktär, sin rätta färgton, skall det snart sagdt fördras en andlig cyklon, för att det längre fram skall kunna helt fördärvfas. Hvilken öm vård kräfver da ej ungdomen! Huru utsägligt viktig blir det då ej att tillse, att icke frestelsernas brännande hetta eller världsandans frostkalla vindar tillatas förhärjande bryta fram öfver ungdomens värliga örtagård."

Att vara verkligt lycklig och glad uti lifvets vår är att vara kristen i ungdomen. Det finnes väl knappast någon härligare syn på jorden än en troende ungdomsskara, där den öfvernaturliga gudsfriden lyser i hvarje anlete. I sanning, ungdomens harpor hänga icke på pilträd därför, att den är en kristen ungdom, nej, sedan ungdom kan spela och sjunga verkliga sionssånger på vandringen hemåt, ty den har en glädje och friid, som världen ej känner.

Men vi vilja betrakta en annan sida af vårt ämne och säga: "Lifvet har sin vartid. Det är ungdomens tid. Då vakna nya tankar och känslor dag efter dag. Då knoppas hjärtats mångfaldiga önskningar och förhoppningar. Då rör sig därinne allt klarare och mera medvetet lusten att lefva, lefva ett helt och fullt, rikt och lyckligt mänskolis. Men är då icke hvarje tanke på ett sådant en bedräglig dröm, som aldrig kan förverkligas? Huru många bli väl istånd att förverkliga de tankar, som i ungdomens vår föresväfva dem; huru många nä väl sina önskuingars mål? Mången blomma vissnar i förtid; mången bæk sinar ut i sanden, innan han hunnit hafvet; mången fågel räkar ut för fågelfångarens snara och vinner aldrig åter sin frihet. Och samma historia upprepas så ofta i de unga mänskornas lif. Våren är knappt förbi, förrän de stå där besvikna, modlösa, misströstande om lifvet. Mer än en har på den vägen kommit så långt, att han till sist kastat bort sitt lif såsom ett värdeförlöst gods. En sådan ungdom är en sorglig syn både för Gud och mänsklor?" Och hvarför nu all denna sorg, alla dessa svikna förhoppningar? Kanske är orsaken — icke kristen i ungdomen.

"Vill du icke höra till den skaran? Lyssna då till det ord, som säger — ett ord just i lifvets vår —: Haf din lust i Herren: han skall gifva dig, hvad ditt hjärta begär. Haf din lust i Herren, d. ä. rikta ditt hjärta begär till honom! Sätt det som

ditt livs mål att vinna honom, äga honom, tillhöra honom! Högre mål kan ingen mänskliga sätta för sitt liv. Hans nad är mera värd än alla jordens skatter; hans välbefag betyder mer än all ära i världen; under hans beskräm bor man säkrare än i skuggan af jordens troner. Haf din lust i Herren, d. å. sök honom af allt ditt hjärta! Han har i kärlek sökt dig. Redan i dopet utsträckte han sin nädeshand till dig och kanske ofta sedan genom sitt ord, i hemmet, i skolan och vid din konfirmationsundervisning. Men har du också sökt honom? Har du fattat om hans hand? Du lofvade ju vid din konfirmation att flitigt bruka Guds ord och troget söka din Frälsare i hans heliga nattvard. Förgöt icke ditt läfte! Sök Herren i hans ord! Bruka det med bön om Guds Andes Ijesus och ledning, och du skall få allt mer lust till ordet. Och försumma icke heller att söka Herren i hans nattvard! Du förlorar mycket för ditt andliga liv genom att bli borta från eller endast helt sällan komma till Herrens bord."

Vi sade, att en troende ungdomskara är den härligaste syn, man kan få se. Men den troende ungdomen har också många faror att vara på sin vakt emot. Världen försummar sig icke att söka komma de troende på fall. Världen säger: kom med oss, så får du trefligt; kom med till danssalen, till krogen, till teatern, till spelbordef o. s. v., så får du roligt. Hvarför bry dig om kyrka och församling, de äro blott inskränkta stackare, som höra dit o. s. v. Nej, kom med oss. Ungefär så där talar världen, och sorgligt nog hafva allt för många lyssnat till och följt dessa råd. Men hafva de fått roligt hafva de det nu bättre, sedan de gått bort från Gud, lämnat ordet, lämnat församlingen, har världen hållit sitt läfte? Nej, och åter nej. Mängen förlorad son och dotter kommer nog ihåg de första tider och de första år. Då var det frid, nu är det strid — nu svart, då allt så godt.

Men nu, du som har gatt bort ifrån Gud i lifvets vår: jag säger dig i aften: vänd om! Vänd om, medan du är ung, och lifvet skall ännu en gång bli värdt att lefva för dig, och du skall få erfara Guds frid i ditt hjärta, den frid, som öfvergår allt förstånd.

Men andra faror finns. Mänga falska profeter hafva utgått i världen, som komma och ropa: här är

Kristus. Man behöfver blott gå ned i staden en lördags kväll, t. ex. till 2d ave. och Pike st., för att bli öfvertygad härom. Jag talar nu icke om dessa, som af ett rent uppsät och af nit för mänskors frälsning gå ut på gatan och predika den korsfäste Kristus. Nej, sådana predikanter behöfdes många fler. Förra arbumradets störste evangelist D. L. Moody uppträdde ibland på gatan äfven han och predikade. Och vi veta, hvilka stora skaror som blefvo frälska under de ar, han var ibland oss och gick sin Mästares ärenden. Men jag talar om och talar emot sådana gatupredikanter och andra, som uppträda och drifva sådana läror, som den heliga skrift ej vet något om. Jag till och med hörde en galuppredikant i San Francisco för ett par år sedan predika Ingersolls lärar. Dessa falska profeter äro talrikast i de stora städerna, och självfa bevekelsegrunden för deras uppträdande i många fall är blott att ockra på enfalden.

Under de nu snart 15 år, jag varit här på västkusten, har jag sett icke så litet af det sist antydda. Jag har sett den ena sekten efter den andra uppstå och existera en liten tid och drifva den ena lärar underligare än den andra. Stora folkskaror ha de också dragit till sig att börja med, till dess folket sumnit ut, att de voro bedragare. Det vrästa af allt är, att dessa falska lärare göra så många odugliga till tron. Här är en stor fara för ungdomen. Ungdomen är ambitiös; den vill lära och lära mycket. Men nu, i synnerhet när det gäller det andliga området, så gäller det att lära med urskillning, och äfven läsa med urskillning.

Se till, hvad du hör och läser. Den heliga skrift är den enda mätsstock, hvarmed allt detta kan prövas. Gud vase tack, att vi ej behöfva vara i ovissitet om hvad vår frid tillhörer. Gud vase tack för sin tjänare Luther, som först gaf oss bibeln på folkspråket. Gud vase tack, att vi såsom Nordens folk redan från barndomen ha blifvit undeviseade i de heliga skrifternas, som kunna göra oss visa till frälsning genom tron på Jesus Kristus.

Värt ämne i aften handlar nästan uteslutande om våren och ungdomstiden, och såsom ungdom vilja vi alla vara lyckliga och glada och njuta af ungdomslivet i fulla drag. Allt detta kunna vi i dess högsfa och sannaste bemärkelse, om vi ära Kristus i lifvets vår.

FRANK J. ANDERSON.

"Gamen-prästen."

Forts. fr. föreg. nr:r.

"Hur tror du, han sir ut?" sporde den ene af kyrkovärdarna en gammal välfödd gumma, som ur en korg strödde nyhaekadt granris, alldelens som vid en begravning, öfver furuplankorna och deras uppstående spiklufvuden och knaggar. "Du sa' et Päl Pals", sisk denne till svar, "men sanna mina or, då nän' gammen-präst, som aldrig fått kall, å som ingen vell ha, som tytt sej hit. Hvem s'ulle annars söka sej te Mustasaari?"

Snart var den lilla helgedomen prydd med blommor och grönt, hämtadt ur Guds stora örtagård, och när allt var färdigt, ringles sabbaten in. Liten var klockstapeln klocka, gäll var tonen i densamma, men ut öfver berg och skog och sjö förkunnade den med läppar af malm, att nu var det sabbatens affon. Gubbarna lyfte sina slitna hufvudbonader, kvinnorna nego och läste med djupaste andakt "Fader vår". Det var gammaldags folk i Mustasaari, och det hade ej glömt orden i Herrens tredje bud: "Tänk på — — —"

Det var natt, men en matt ljus som dagen, då den tröttte resenären, den nyutnämnde pastorn, offer en färd af öfver 30 svenska mil på en skakande bondkärra, hoppade af vid förstugubron till sitt nya hem. Djupt fick han böja sig, då han steg därin, ty det var en reslig gestalt, och den enda levande varelse, som hälsade honom välkommen, var en 70-årig gumma eller "gammintinta", som ogifta äldre kvinnor kallas. Hon hette Brita Sara och var vidtalad att stanna och taga emot. Nigande otroligt djupt hälsade hon främlingen, sägande: "Tack, himmelske Fader, att du har sändt oss en lärare!"

Den lilla klockan i stapeln har sjungit första gången på söndagsmorgonen. Gamla ringar-Lars tyckte nästan hon sjöng bättre än hon brukade, och så tyckte andra med. På fjällsjön synes båf vid båf, alla fyllda med kyrkobesökare, och på den slingrande vägen öfver fjället "ser det ännu svart ut af folk". Gamla stapplande åldringar och små nyfikna barn gä sida vid sida. I dag är det Mustasaaris högtidsdag. I dag skola alla höra sin nye präst och se honom sedan. Men det är nog en "gamen-präst", det är tydligt!

Nagot sa öfverflödigt som orgel

fanns ej i det lilla kapellet. En gammal klockare, som hade sin plats i ena kyrkovärdsbänken vid sidan af altaret, hade i 50 år ledt sången. Det var en underlig sång, full af "trillar och trimulanter", med de konstigaste drillningar, och sakta gick det, öfvermåttan sakta. Men det var en sång "utur djupen", en underbar sång, då denna egendomliga, hungrande församling midt i ödemarken lofvade Gud på fädrrens sätt. Nu "prästringdes" det; nu kom "sammanringningen". Man följde gammal sed, fast man ej hade mer än en klocka. Och nu börjar den gamle klockaren: "Se, Jesus är ett tröstrikt namn — — —." Stämman darrar i dag mer än vanligt, allas ögon vändas mot sakristidörren; se, där kommer han, *deras präst, deras egen präst*, som de i dag se för första gången. Men hvad nu? Både klockare och församling nära nog upphöra att sjunga af pur föryänning. Det var ju ingen "gamen-präst"! En smärt, reslig gestalt, hufvudet högre än de flesta af Mustasaari-folket, så ser han ut, där han klädd i den vackra prästskruden står för Herrens altare. Nu tystnar sången, nu vänder han sig mot sin hjord, och det är nästan en yngling, hvars kraftiga stämma fyller det lilla templet. Enkelt, men värdigt och tilltalande tolkar han det budskap, han fått att framhära. Han beder om undseende, om förböni, ty han är så ung och oerfaren. Det är ej mer än 4 månader, sedan han med bön och händers påläggning vigdes till tjänst i Herrens vingård, men han lofvar att vara trogen, trogen sin Gud och trogen sin hjord, som hans Herre så osörmodadt gifvit honom. Det var en mäktigt gripande predikan, och mer än en gammal åldring sökte förgäfves dölja, att tärekällan flödade öfver. Men efter gudstjänstens slut rädplägade gubbarna ute på kyrkbacken, och mer än en sade: "Gud hjälpe oss; vi få ej längre ha' en. Den prästen ta' di snart ifrå oss. Han är för go för det lilla Mustasaari!"

II.

Den långa kampen i skolbänken var slut. Jublande buro vi för första gången den hvita mössan, tecknet till vår första egentliga seger. Nu trodde vi, att vi visste allting, förstodo allting, och med mycken själf-tillit drogo vi på hösten in i den eviga ungdomens stad, det härliga Upp-

sala. Att taga "dimmen" och "filen" och "prästen", det var ju småsaker för en "Civis academius". Men vi fingo lära annat, och först efter flera års arbete under fattigdom och försakelse, kom den stund, då äfven "prakten" var tagen, och vi stodo färdiga för prästvigning. Många voro vi ej, och när hvar och en valt det stift, inom hvars område han framdeles skulle tjäna, besanns det, att blott jag och en till ämnade offra våra krafter i Sveriges nordligaste stift. Efter undergången prästexamen och prästvigning fingo vi våra missiv. Min kamrat blef sänd till Vilhelmina lappmark, och jag blef förordnad till vice kapellpredikant i Mustasaari. Jag visste ej ens, hvar platsen låg, men i afskedsstunden sa de den vänlige biskopen till mig: "Var så snäll som du kan mot den gamle prästen i Mustasaari. I 60 år har han där stått på sin post, nu är han 81. Ehuru troligtvis stiftets mest begåvade och lärde präst, har ingenting kunnat locka honom från hans lilla fjällby. Han har varit erbjuden allt, men afslagit allt, hvarför vet jag ej. Var så snäll du kan emot den vordade gamla, som i 60 år varit en sann Herrrens tjänare för sin fattiga hjord."

Med egendomliga känslor styrde jag kosan mot mitt första verksamhetsfält som präst. Först en lång färd så långt järnvägen räckte, så i båt öfver åtskilliga större och mindre sjöar och dessemellan å den skakande piunkärran. Men till sist äro vi framme; framme just på sabbatsaftonen. Underbart vackra dal! Skyhöga stå bergen som fordom, leende ligger insjön, mossbelupen står kyrkan och klockstapeln. Stora förändringar till det yttre ha nog ej skett på de senaste 60 åren. Blott kapellanen och hans stuga se båda lutande ut. Tidens tand har lämnat tydliga spår efter sig!

Med öppen famn togs jag emot af den gamle prästen, och en älskligare man har jag aldrig mött. Silfverhytt hår omkraunsade ett anlets, så blidt, så vänligt som godhetens själf. En underbar frid hvilade öfver och omkring denne gamle man, som visserligen var böjd af åren, men som hade själens förmögenheter kvar i fullaste mätt. "Välsigne Gud din ingång", så talade han, i det han omfamnade mig. "Gamen-prästen har nu tjänat ut, men du skall taga vård om mina barn, som jag kallar mina församling. Ty jag

har döpt de flesta, ledt dem till Herrrens bord och vigt dem, jag ovärdige, som Gud har haft förbarmande med här i 60 år. Men nu känner jag, att det lider till uppbrott snart. Jag förmår ej mer, och den gode Guden har lofvat mig att slippa vara överksam länge!"

Åter ringer den gamle klockan, kallande menigheten till Guds hus. Jag och "gamen-prästen" ga den gamle, trampade stigen, som leder till helgedomen. Med blyvande hjärta fullgör jag för första gången min ämbetsplikt. Jag kände mig särstyrkt och uppmuntrad, då jag betraktade det gamle, blida anletet, som "gamen-prästen" vände mot mig. Allt gick väl, och efter gudstjänstens slut steg "gamen-prästen" upp på predikstolen. Han ville taga afsked af sina barn, sade han, och han tog afsked. Jag blygdes ej öfver de tårar jag göt, och aldrig förgäter jag de ord, som jag denna söndag fick höra. Likt en Moses stod han där, påminnande "sina barn", hvad Gud gjort med dem och för dem under de 60 åren. Gemensamt hade de genomlevat hungersnöd, farsofer och pröfningar af alla slag. Men de hade stått hvarandra bi, och Gud hade hjälpt. "I hafven undrat och sport, hvarför jag suttit i denna lilla dal hela mitt liv, och i dag vill jag säga eder det", sade han slutligen. "För 55 år sedan gaf Gud mig en maka, och med jubel redde vi var bo i den lilla hyddan här bredvid. Men efter tvemne års oblandad lycka, tvemne år, af hvars minnen jag sedan lefvat, fick jag på samma dag med egen hand till hvilan i dödsäkern bärutanför viga både henne, som var mitt lifs sol, och det lilla nyfödda barn, som den gode Guden gaf med den ena handen och tog med den andra. Ensam stod jag igen; dock ej ensam, jag hade ju min Gud och min församling. Ej kunde jag lämna eder, ej ville jag lämna de mina, som sovva härute. Nej, 'gamen-prästen' var nog själtyisk att för sin egen lyckas skull stanna kvar. Men nu är krafthen bruten, nu orkar jag ej mycket mer, nu bidar jag blott den stilla stund, då ni få gömma mig härute vid denna helgedom, som är mig så kär. Kära barn! Ålsken eder nye lärare, som I älskat mig, hjälpen honom, bedjen för honom. Och bedjen för mig, aek, jag behöfver så väl förböner. Jag minnes den första söndagen jag var här; kyrkan var pryld för den förste

präst, I kalladen eder egen. I vän-
taden en "gamen-präst"! Ni ha-
länge, länge haft en sådan. Jesu
frid vare öfver eder, mina barn.
Glömmen ej bönen, glömmen ej or-
det, glömmen ej Herrens bord. Mö-
ten mig hemma hos Gud. Tack för
allt undseende, all kärlek. Herren
Jesus göra barmhärtighet med "ga-
men-prästen", med eder, barn, och
med oss alla!"

Den gamles ansikte strålade, hans
blick hvilade på det gamla korset på
altaret, aldrig såg jag honom blidare.
Så böjde han sig ned till en tyft böñ.
Genom kyrkan ljödo suckar och
nyftningar, men "gamen-prästen"
bad fortfarande. Så stod han länge,
länge, och när jag till sist, anände,
att allt ej stod rätt till, steg upp på
predikstolen, fann jag, att "gamen-
prästen" hållit sin sista predikan.
Bedjande hade han blifvit bönhörd:
i sin kära kyrka och bland "sina kä-
ra barn" hade han fått sluta sitt
verksamma liv. Han såg så lycklig
ut den gamle, han var ju ej längre
så ensam; hans lifs sol, maka och
barn, hade han återfått. Men aldrig
glömmer jag, när vi från hans
gamla kyrka buro hans lik till den
lilla prästgården, aldrig förgäter jag
den sorg, som Mustasari-folket vi-
sade öfver deras förste *eyne* prästs
hörtgång. Och han var värd att be-
gratas. Han hade varit trogen
som han lofvat.

Tron förnuftigare än otron.

PASCAL.

Forts.

Människans själ är bunden vid
en kropp, som är beständig i anseen-
de till rum (utsträckning), tid (för-
ändring) och tal (mångfald). Hon
reflektar öfver dessa förhållanden
och benämner dem natur. Längre
kommer hon icke med sitt förstand.

En enhet, ligd till en oändlig
mångfald, ökar icke denna, lika litet
som en fot ökar en omväldig utsträck-
ning. Det begränsade, det ändliga
försvisser inför det oändliga och blir
till ett rent infer. På samma sätt
är det med oss människor inför Guds
storhet, med vår rättfärdighet inför
Guds rättfärdighet.

Vi måste medgöva, att det finns
en oändlighet, fastän vi icke kunna
fatta densamma; och vi veta, att det
är ett misstag att pasta, att ett tal
icke skulle kunna ökas i oändlighet.
Följaktligen är det sant, att det
finns en oändlig falstorhet, eftersom
vi icke kunna fatta den. Den är

icke udda, men icke heller jämnt;
ty om den kunde tänkas ökad med en
enhet, skulle den i alla fall icke un-
dergå någon förändring. Och lik-
väl är den ett tal, och hvarje (helt)
icke udda; men icke heller jämnt;

Vi är följaktligen i stand att inse
och uppvisa, både *att* ett ändligt
kroppsligt finnes till och *hurad* detta
är, alldenstund vi självfa både äro
ändliga och hafva utsträckning liksom
detta. Ävenså äro vi i stand
att inse, *att* ett oändligt kroppsligt
finnes, churu icke *hurad* detta till sitt
begrepp egentligen är; ty det har
väl utsträckning, men är icke änd-
ligt, icke begränsadt såsom vi. Be-
träffande Gud däremot kunna vi icke
begreppsmässigt inse och uppvisa,
hvarken *att han* finnes till eller *hurad*
han i sin fulla sanning är, emedan
han hvarken har begränsning eller
utsträckning.

Men i och genom *tron* komma vi
till visshet om hans tillvaro, i och
genom hans verk, hans uppenbarel-
ser, så vi en föreställning om hans
väsen, om hvad han i sin ranning är.

Låtom oss nu emellertid endast
hålla oss till det naturliga (det
sinnliga) förståndet!

Om en Gud finnes, så är det för
oss dock alldelens omöjligt att fatta
honom, då han ju såsom både odelad
och obegränsad icke kan stå i någon
förvantskap med oss. Vi är följ-
aktligen ur stand att afgöra, vare sig
om han finnes till eller hvad han är.
Men om så förhåller sig, hvem vä-
gar väl då åtaka sig att besvara frå-
gan? Atminstone icke vi mänskor,
som ju icke kunna hafva nå-
gon delaktighet i honom.

H vem har väl då rätt att förebra
de kristna för att de icke kunna be-
greppsmässigt bevisa sanningen af
sin tro, sin religion? De förklara
ju självfa, att den för det naturliga
förståndet är en obegriplighet. Och
ändå klagar man öfver att de icke
uppställa bevis för densamma! Gjor-
de de detta, skulle de ju icke vara
konsekventa. Det är just genom att
icke uppställa några bevis, som de
ådagaläggja, att de icke äro i saknad
af förstånd.

Må sa vara! invänder man. Det-
ta ursäktar ju dock endast dem, som
framställa frosläran sätunda? Men
det ursäktar ju därför icke dem,
som git in på den?

Vilan, svarar jag. Låtom oss
uppställa följande två satser: det
finns en Gud — det finns icke en
Gud.

Hvilketdera skola vi antaga? För-
ståndet kan ju härom ingenting afgöra.
En oändlig rymd skiljer oss
från den punkt, där frågan afgöres.
Antag, att vi här på detta oändliga
afstånd därifrån liksom lekande
barn skulle kasta krona och klasve
om saken! Alltså: hvad gissar du?
Med förståndet kan du hvarken be-
visa det ena eller det andra. Låt
därför bli att beskylla dem för oär-
lighet eller dumhet, som bestämt sig
och gjort sitt val; ty du vet ju icke
alls, huru i fråga varande sak ver-
kligent förhåller sig!

Nej, visserligen icke, säger du.
Men jag förebrår dem icke heller
för det, att de gjort det eller det va-
let, utan därför, att de gjort något
val alls. Ty vare sig att den, som
gissar på krona, eller att den, som
gissar på klasve, misstager sig, så
begå de dock samma fel bågge två.
Det rätta är att icke gissa alls, att
icke alls bestämma sig.

Jo, men det måste man göra, säger
jag. Saken beror icke på vårt god-
tycke. Vi måste bestämma oss, vi
kunna icke komma undan. Och att
icke bestämma sig för att tro på att
en Gud finns, det är att bestämma
sig för att tro på att han icke finns.
— Alltså: hvilketdera tänker du fö-
redraga? Låtom oss, eftersom ett
val är oundvikligt, låtom oss se till,
på hvilketdera sidan största eller
minsta förfelen ligger! Du har två
saker att förlora: det sanna och det
goda; likså två saker att vinna:
upplysning och salighet, eller två
saker att tillfredsställa: ditt förstånd
och ditt hjärta. Och du har härvid
två ting att undfly: misstag och
olyeksalighet. Något våld mot ditt
sunda förnuft begås ju här för ingen
del. Du måste ju alltid, hvad du
än gör, bestämma dig för det ena
eller det andra? Du ser, att frågan
drifves till sin spets. Och salighe-
ten, din salighet — hvad säger du
om den?

Låtom oss nu väga vinst och för-
lust mot hvarandra och bestämma
oss t. ex. för krona, d. v. s. för att
det finns en Gud. Och beträffar du
härvid, att, vinner du, så vinner du
allt, tappar du, så förlorar du ingenting
— är det då längre möjligt att
vara villrädig om hvilketdera du
hör bestämma dig för?

Forts.

Columbia.

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgiv
ves den 1 i hvarje månad af Lutheran Augus
tana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....	50 cents
" " " till Sverige65 "

Observeral

Å den å tidningen eller omslaget fastklistrade adresslappen angives, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationsiden är utlupen, och att prenumerationen bör förytas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LASON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

Pastor N. J. W. Nelson, sekr., Moscow, Idaho.

Pastor Joh. W. Skans, kassör, 112 N. 15 st., Portland, Ore.

Kyrkliga nyheter.

Moscow, Idaho. Åter eti sorgebud för prästfamiljen. Den 11 maj erhöll fru pastorskän Nelson den sorgposten, att hennes enda syster, mrs Hilma Ross, född Shallene, i Moline, Ill., den 6 maj avlidit. Hon hade afsonnat fridfullt efter endast helt kort tids sjukdom. Hon sörjes och saknas af sin efterlämnade make och fosterdotter, föräldrar, två bröder och systern jämte många andra släktningar och vänner. Vid sitt fransfälle hade hon uppnått en ålder af endast 34 år, 5 månader och 6 dagar. "Ej döden räknar åren." Herrn kallar hvem han vill, utan hänsyn till ålder. Nu kallar han en gammal, nu en ung. Han gifve oss nåd att öfverlämna oss helt af honom och enligt hans vilja vaka, att vi må finnas redo, när var tur kommer. Vår kärta sisters stoft jordades i Riverside-grafgården i Moline den 8 maj. Frid öfver hennes minne!

Församlingarna i Moscow och Troy hafta kallat stud. C. R. Magny, som i dagarna graduerat vid Gustavus Adolphus College i St. Peter, Minn., att hålla fyra månaders kristendomsskola denna sommar. Han har ock antagit kallelsen och väntas hit första veckan i juni. Vi hälsa honom hjärtligt välkommen! Må nu också alla föräldrar vare sig de tillhör församlingen eller icke, taga

tillfället i akt och sända sina barn till skolan! I juni och juli hålls skolan i Troy, de tva följande månaderna i Moscow.

* * *

Portland, Oregon. Söndagsaftonen den 26 april firade Immanuel-församlingen "Grundläggarnas dag", då pastor B. S. Nyström från Hockinson, Wash., höll tal öfver ämnet: Grundläggningarsarbetet bland vårt svenska folk i detta land. Församlingens pastor gjorde några korta anmärkningar öfver orden: "Tänken på edra ledare, som hafva talat Guds ord till er, och efterföljen deras tro, skädande hvad utgång deras umgängelse hade." Ebr. 13: 7. En kollekt pa \$8.25 uppfogs för en professorstol i kyrkohistoria vid vårt läroverk i Rock Island.

Söndagsaftonen den 3 maj, då nattvardsgång hölls, fick församlingen hälsa 3 nya medlemmar välkomna.

Lördagsafton den 9 maj hölls en i alla afseenden lyckad konsert till förmån för församlingens organist och sångledare, herr Emil Holt. Först utfördes ett rikhaltigt program uppe i kyrkan, i hvilket pastor C. E. Frisk från Tacoma deltog med ett utmärkt tal öfver ämnet: Harmoniens aterställande, hvarefter de närvarande bjödos på ice cream och cake i kyrkans undervåning. Påföljande söndag predikade pastor Frisk vid högmässogudstjänsten. På eftermiddagen reste han till Winlock, Wash., där gudstjänst var pålyst för honom. Tack för besöket och välkommen åter!

* * *

Frin Spokane. Söndagsaftonen den 26 april firades "Grundläggarnas fest". Genom ett historiskt föredrag sökte pastorn väcka församlingens samhörighetskänsla med syneden och dess tacksmhet till Gud för den barmhärtighet och hjälp, han hittills skänkt vårt samfund, samt antydde, huru denna barmhärtighet och hjälp i framtiden kan blifva vår. Om han icke lyckades så väl, var ju meningen i alla fall god. Och när man allvarligt sträfvär mot ett godt mål, kan man ju icke fullkomligt misslyckas. Kollekt uppfogs enligt synodens beslut.

Den 1 maj firades med en större festlighet. Ett godt, mestadels musikaliskt program utfördes. Sedan åts och samspråkades kring sunögåshörn. Inträdesavgiften var 50 cents. Inkomsten var bestämd att hjälpa

den pågående subskriptionen att betala församlingens skuld. Församlingen är nu det malet mycket nära.

Konfirmation skall hållas sjätte söndagen efter pask och nattvardsgång pingstdagen.

* * *

Redorisning. Under april månad ha följande bidrag inkommit:

För konferensens mission:

Första förs., Tacoma.....	\$19.39
Immanuel-förs., Portland...	3.50
J. A. Levin, frau missionsfältet	3.50
Första förs., Astoria.....	5.50

\$30.89

För synodens kassa:

Första förs., Tacoma.....	\$ 3.61
---------------------------	---------

För immigrantmissionen i N. Y.:

Immanuel-förs., Portland...	\$ 5.00
-----------------------------	---------

För Aug. Coll. 10-cents-afgift:

Valby förs., Gooseberry....	\$10.80
-----------------------------	---------

För Aug. Coll. grundfond:

Första förs., Astoria.....	\$ 3.50
Immanuel-förs., Portland...	8.25
Salem-förs., Spokane	6.15

\$17.90

För de nødlidande i Norrland:

Bethesda-förs., LaConner....	\$ 5.00
Några svenska och norrmän i Kent	14.15
Mrs John Johnson i Seabek	1.00
Salem-förs., Spokane	2.00

\$22.15

För hednamissionen (children's ward i hospital i Indien):

Valby-förs., Gooseberry	\$2.60
-------------------------------	--------

För församlingen i South Bend:

Första förs., Astoria	\$3.00
-----------------------------	--------

Med tackanhet erkänmas ofvanförnämnda bidrag.

Portland, Oregon, den 1 maj 1903.

Joh. W. SKANS.

Columbia-konferensens kassör.

* * *

Missionsmöte. Vid konferensens arsmöte i Portland förridén mars månad beslufades att hålla missionsmöte i Spokane-distrikts församlingar innevarande månad. Mötet tager sin början i Troy, Idaho, den 11 dennes, troligen kl. 3:30 e. m. Sedan fortsättes det där, i Cordelia, Moscow och Spokane. Vi hoppas innerligen, att alla pastorer, som icke resa till synodalmötet, vilja uppmana oss i detta distrikts med sin närvoro, och vi bedja dem härmed på det hjärtligaste och bevekligaste att så göra! Tagen, käre bröder, en liten "vacation" på ett par veckor ocks kommen till oss. Edra församlingar skola säkert icke neka eder en sådan liten frist!

N. J. W. N., sekr.

De stora högtidernas tid i det kyrkliga året är nu förbi för detta år. Den "festlösa" delen af kyrkoåret tager nu vid. Huru dyrbara äro icke de stora högtiderna jul, påsk och pingst. Om hvilken kärlek till det fallna släktet vittna de icke å Guds sida. Ma den ingångna delen af kyrkoåret få bringa till mognad i vara hjärtan de härliga litsfrön, som under de synna högtiderna där i utsätts.

* * *

Vid pingsttiden hafva inom våra församlingar ett ganska ansenitlant af våra ynglingar och jungfrur konfirmerats. De hafva säkert känt Jesus vara deras unga hjärtan nära. Må de alla låta sig draga helt till den käre Frälsaren och förblifva hos honom, som är mäktig att skydda dem ifran det mångahanda onda i världen! Församlingen glömme icke sin heliga förpliktelse att med trogna förbörner tänka på dem vid nädatronen. Gud välsigne dessa unga kommunikanter och gifve dem pingstens Ande i rikt mått!

* * *

Augustana-synoden haller sitt fyrtifjärde arsmöte i Paxton, Ill., denna månad. Mötet öppnas med gudstjänst och synodalpredikan på kvällen den 11 dennes. Paxton är en minnesrik plats, ty där var synodens gemensamma läroverk förlagd under sina barndomsår. Vid detta synodalmöte kommer vår konferens att för första gången representeras genom fulltalig delegation. I synodalrådet sitta ordföranden, pastor Martin L. Larson, och kateket J. A. Levin; i mötets offentliga förhandlingar deltaa dessutom ombuden pastor Joh. W. Skans och hr August Johnson från Troy, Idaho. Konferensen begär af synoden ett anslag för sin mission på \$500. Mätte denne begäran beviljas! I nästa nummer hoppas vi kunna meddela några underrättelser från mötet.

* * *

COLUMBIA fyller med detta nummer sina modiga 3 år. Tidningen har tillväxt i storlek, och prenumerationstlistan har ständigt ökats med nya namn. En och annan har visserligen begärt att få tidningen "stoppad", och sonliga tyckas tro, att man nödvändigtvis måste framställa en sådan begäran med mycket oartiga ord, om det skall hafva någon verkan! Upplysningsvis kan det ju här meddelas, att vi skola utan knot "stoppa" tidningen, äfven

när begäran därom framställas med vänliga ord och all rest betalas. Vare det dock äfven sagdt, att vi allra helst önska få behålla alla våra prenumeranter. Hittills har COLUMBIA kunnat utgifvas utan förlust för ägaren-redaktören. Hans arbete torde dock få göras gratis! Några stora löften för framtiden kunna icke gifvas. Tidningens framtid ligger i Guds och vänners hand. Endast detta: Det skall ständigt vara vårt ögnamål att fylla våra spalter med god, förädlande läsning. För all hjälp därvidlag och i andra afscenden blifva vi mycket tacksmanna.

* * *

Resterande prenumeranter och andra ombedjas vänligen beakta påstötningen och våra liberala anbud, hvilket allt här strax följer.

* * *

Fran Saron-församlingen i Powell Valley, Ore. Ganska litet meddelas COLUMBIAS läsare från det lilla sköna Powell Valley, oakadt rätt mycket händar och stor litslighet råder. Amerikanerna sälja sina hem och svenskarna intaga platsen allt mer. Priserna på land höjas ouphörligt, förbättringar göras och överallt synes framatskridande. Var lilla församling går också stadigt framåt. Här ha varit rätt många intagningar sed i pastor Nyström sistidne höst anlände hit. Kvinnornas missionsförening möter regelbundet och arbetar troget för missionen. Till juli insatte fruntimren nya gaslampor i kyrkan, och nyligen har den lilla helgedomen blifvit målad inuti, hvilket äfven bekostats af kvinnorna, och arbetet utfördes af församlingens manliga medlemmar. Söndags-skolans föreståndare, mr Lindgren, har nedlagt mycket arbete med de små, och detta ville församlingen visa sin erkänsla för, i det att den övverraskade honom i hans hem och överlämnade en liten penningegäfva för en tid sedan. Fredagen den 15 maj börjades missionsmötet härstädes, hvilket var särdeles skönt och uppbyggligt. Diskussionen var liflig, och flera lekmän deltog. Pastor Skans och pastor Nyström närvaro; pastor Oström från Astoria var förhindrad. Mrs Nyström gladdde oss äfven med sitt besök. Lördagen intogs gemensam middag i kyrkan. Söndagen den 17 var dock den skönaste. Kyrkan var fylld intill sista plats med uppmärksamma åhörare. Denna dag var också hög-

tidsdag, den första i sitt slag i denna församlings historia. Det var nämligen konfirmation med årets nattvardungdom, 6 stycken, 4 flickor och 2 gossar. Välvilliga händer hade smyckat kyrkan med blommor. Konfirmationsförhöret tog sin början kl. 10 f. m. De hade en god kristendomskunskap, och svaren ljudde högt och tydligt. Då de unga knäböjde kring altarrunden och afslade sina löften, tärades många öga, ty hur hårdt och förhärdadt sinnet än blir under kampanen för tillvaron, så veknar det dock inför en sådan syn, och ovillkorligt føres tanken tillbaka till den dag, man stod där själf. Pastor Skans höll skrifftetlet till de unga och till församlingen, behjärtansvärda till hjärtat gäende ord. I nattvarden deltog de flesta af församlingens medlemmar. Ett offer upptogs som en liten gäfva till församlingens pastor. Mätte Gud fa bevara dessa "Sarons-liljor" på livets törnestig och slutligen föra dem hem till sig. — Samma dag förenade sig 2 familjer med församlingen.

Greshorn, Oregon, i maj 1903.

P. N. ALMQVIST.

Från Portland-distriktet.

Detta distrikt har just nyss afslutat ett missionsmöte, denna gång hållit i Hockinson, Portland och Powell Valley. Pastorerna J. W. Skans, O. Oström och B. S. Nyström voro närvanande vid mötet i Hockinson och i Portland, men pastor O. Oström kunde icke närvara i Powell Valley. Mycket folk var närvanande på alla platserna trots det ihärdiga regnväderet och de svåra vägar, vi hade dessa dagar, den 12—17 maj. Landtmannen tackar Gud för regnväder vid denna tid på året och knotar icke över svara vägar, då åker och äng gynnas af vädret.

Mötet börjades med predikan af pastor Oström i Hockinson kl. 8 e. m. den 12 maj och fortsattes i Hockinson med predikan och diskussion den 13. Såsom ämne för diskussionen på alla platserna hade man valt den 3:de artikeln i den apostoliska bekännelsen. Diskussionen var liflig och uppbygglig. I Hockinson bor farbror L. O. Lindh på sin farm. Hans hälsa försämrades något i Californien, men har blifvit bättre i sitt gamla hem. Han diskuterar och predikar godt, men han uppträder numera sällan, utom då han där till

nödgas af särskilda bchof inom grannförsamlingarna. Må vår Gud komma ihåg våra gamla banbrytare!

På torsdagen den 14 hade distrikts pastorer ett möte med några landsmän (omkr. 10) i mr Bolins hem i Vancouver, Wash. Trenne kortare predikningar hölls, och trenne barn, tillhörande mr och mrs Friberg, mottogo det heliga dopet. I Vancouver finnas nog landsmän för att utgöra en predikoplats, därest de önska Guds ords predikan. På aftonen samma dag hölls missionsmötet i Portland. Denna plats fick den minsta delen af mötet denna gång, men så hade den haft konferensmötet icke så länge sedan.

Powell Valley erhöll mötet under fredag, lördag och söndag. Där var diskussionen liggare, i det att flera lekmän deltog i och gjorde goda inlägg uti dess praktiska tillämpning. Powell Valley har ökats mycket i folkmängd under senare tiden. Många af de inflyttade familjerna från östern hafva ingått uti Saronförsamlingens gemenskap. En viss hemtreligheit gör sig gällande på denna plats, och mången, som ankommer dit, känner sig så belåten, att han icke frågar efter att se någon annan trakt, utan köper sig ett hem just där. Om Hoekinson kan man säga deftsamma som om Powell Valley, men "farmarna" äro 4 @ 10 gånger så stora och betydligt billigare på den förstnämnda platsen, och det är svarare för församlingsmedlemmarna att sammanträffa än på den senare. Men dessa tvonne församlingar hafva god utsikt till att betydligt ökas till kommunikantantal i en snar framtid.

I Powell Valley hölls konfirmation med två ynglingar och fyra jungfrur på söndagen den 17. Åtskilliga af församlingens äldre kommunikanter firade Herrens heliga nattvard tillsammans med denna ungdom.

Söndagen förut hade 11 barn konfirmerats i Gooseberry, Ore., 5 af dessa på engelska. Församlingen i Gooseberry har tapelserat sin kyrka invändigt och betydligt förskönat densamma. Powell Valley-församlingen hade grundligt målat sin kyrka invändigt tillika med dess bänkar och inredning. På alla platserna arbeta församlingarna med ifver och framgång. Må vår Gud välsigna sin sak till mångas frälsning i dessa trakter!

B. S. N.

Till de två hundra.

Det är ungefärligt detta antal af våra prenumeranter, som ännu icke hafva förnyat sin prenumeration för innevarande år. Denna lilla försumelse beror helt säkert på ett litet förbiseende å deras sida. Femtio cents tyckes ju vara en obetydlig summa, och man kanske menar det icke vara så noga, om utgivaren får den eller icke. Många bækkar små göra dock en stor å, och vore det icke för de många 50-centarna, så skulle COLUMBIA snart höra till det förfutna! Sädedes, COLUMBIAS öde är snart avgjordt, om dessa besvärliga 50-centarna upphöra att komma! Och äfven dessa två hundras prenumeration behöfves, därest icke tidningen snart måste nedläggas. Vi bedja därför på det vänligaste en hvor resterande prenumerant att *med omgående* till oss insända det lilla belefpet! Se efter på adresslappen! Där angives till hvilken tid tidningen är betald. Står där Jul 01, Jul 02, Jan 03, Mar 03 o. s. v., så betyder det, att tidningen är betald till den 1 juli 1901, den 1 juli 1902, den 1 jan. 1903 eller till den 1 mars 1903 o. s. v., och man är följaktligen i skuld för tid *efter* sådant datum. Om man har betalt för innevarande år, så finner man Jan 01 på sin adresslappa.

För alla vänliga omdömen om tidningen och för all mottagen prenumeration tackar jag på det hjärtligaste! Jag hoppas innerligen blifva i tillfälle att i nästa nummer uttrycka en liknande tacksamhet till dem, som äro inbegripna i rubriken till denna lilla uppsats!

Sänd penningar och all korrespondens till undertecknad.

N. J. W. NELSON,
Moscow, Idaho.

Ett utomordentligt anbud.

För att få COLUMBIA mera spridd hafva vi förut gjort ganska liberala anbud. Men här vilja vi presentera ett, som öfverträffar dem alla och de flesta andra tidningars anbud i samma syfte. Vårt anbud lyder så här:

En hvor person, prenumerant eller icke, som till undertecknad insänder 50 cents jämtt namn och adress på en ny prenumerant, får tidningen GRATIS för ell. hell nr. Resterande prenumeranter, som vilja begagna detta anbud, böra samtidigt betala all gammal skuld. Anbuden är dock öppet för alla, som betalt tidningen

till den 1 jan. (eller något senare datum) detta år.

Konferensen har uppmanat undertecknad att forslätta COLUMBIAS utgivande, och vi ämnar så göra, om tidningen vinner nödig uppmuntran och understöd. Årspriset är ganska lågt, blott 50 cents. Tidningen utkommer med 12 väl fyllda sidor i början af hvarje månad. Annonsutrymmet skall inskränkas i den mån prenumerationslistan växer. Att så må ske, göres ofvanstående frikostiga anbud.

Gå i dag och skaffa *en* ny prenumerant och fa för det lilla besväret din tidning GRATIS ett helt år! Skrif till

N. J. W. NELSON,
Moscow, Idaho.

Ännu ett anbud.

Som våra läsare veta, så har Columbia-konferensen utgivit ett "Minnes-Album" med anledning af sin 10-åriga tillvaro. Boken innehåller 112 sidor och 15 illustrationer, hvarjämte den är full af fakta rörande konferensens verksamhet. Om densamma säger en pastor i Iowa: "Bröder emellan är den värde 50 cents." Från California kommer en röst så lydande: "Det öfverträffar vida det 'album', som New York-konferensen utgaf 1900." Uttrycket tillåter icke införandet af flera omdömen.

Ännu finnes en del exemplar af "Minnes-Album" på hand, och så länge lagret räcker, göres följande speciella anbud:

1. Resterande prenumeranter, som likvidera för tidningen till den 1 jan. 1904 och därjämte bifoga 15 cents, erhålla med omgående ett ex. af "Minnes-Album" och COLUMBIA till den 1 jan. 1905.

2. Prenumeranter, som redan behållt för COLUMBIA till den 1 jan. 1904 eller längre, få datot på adresslappen framflyttadt ett år och erhålla dessutom ett ex. af "Minnes-Album" genom att till redaktionen insända 75 cents.

3. Nya prenumeranter få COLUMBIA ett år och ett ex. af "Minnes-Album" för 75 cents.

Obs! "Minnes-Album" kostar ensamt 50 cents och COLUMBIAS årspris är äfven 50 cents. Sädedes erbåller man enligt ofvanstående tre propositioner *en dollars* värde för 75 cents.

Sänd penningarna till COLUMBIAS redaktör under adress: Moscow, Idaho.

Min tillflykt.

Hvar finns för själen uti världens vimmel
ett säkert fäste, där hon trygg kan bo?
Hvar får jag öppen se min längtans himmel,
där inga stormar störa hjärtats ro?
Hvar är den plats, dit jagad jag får ila
att midt i striden njuta sabbats-hvila?

Hvems är den hand, som törkar mina tarar
och läker djupa såren i mitt bröst,
hvars ledning jag i lifvets skiften spårar
i ljuslig vårdag och i kullen höst,
som, då i egen vannmakt trött jag dignar,
så ömt mig styrker, hjälper och välsignar?

Hvem är den vänne framför andra vänner,
som med sin närhet lyser upp min stig
och jämst, fastän han mina brister känner,
är lika tåligr, öm och god mot mig,
den vän, som aldrig sviker uti nöden,
men troget älskar mig i alla öden?

På dessa frågor hör jag hjärtat svara,
och ljuft det hviskar Jesu Kristi namn.
Han är min tillflykt i all nöd och fara,
min sakra ankargrund, min lugna hamn.
Hans hand det är, den genomstunga handen,
som hemt bär mig genom främplingslanden.

Uti hans kärlek har min ande funnit sin längtans mål, sin sällhet och sin frid.
Och i den seger, han på korset vunnit,
fär själen kraft till lifvets kamp och strid.
Med honom, som mitt hjärtas del är vorden,
jag skådar himlen öppnad öfver jorden.

A. THUR.

Sorgeresolutioner.

Alldeleslunda det behagat Herren att genom döden hädarkalla vår ordförandes, pastor N. J. W. Nelsons, fader, var det af den svenska lutherska Sionförsamlingens ungdomsförening beslutadt:

1. Att vi uttrycka vårt innerligaste deltagande med pastor Nelson i den sorg, som han drabbats af i följd af faderns bortgång;
2. att vi hoppas och tro, att, churu skilsmässan är svar, det gifves ett saligt och glädjefullt återseende hos Gud;

3. att han, som är de sörjandes hugsvalare, må af sin kärleksrika nad bibringa den tröst och kraft, som sorgens timme kräfver.

Beslutadt, att dessa resolutioner införas i COLUMBIA.

Moscow, Idaho, den 22 april 1903.

A föreningens vägnar,

ADRIAN NELSON,

VICTOR N. RAMSTEDT,

CHAS. ÖBERG.

För ofvanstående om sant delta-gande vitnande resolutioner vill jag härmed betyga ungdomsföreningen min innerliga tacksamhet.

N. J. W. N.

Icke se döden till evig tid.

Liksom Gud är en lefvande Gud, så skola ock de hafta lif, som äro af honom och höra hans ord; såsom Jesus i Joh. 8: 51 säger med öfvermåltan sköna ord: "Sammeigen, sannerligen säger jag eder, om någon håller mitt ord, skall han icke se döden till evig tid." Hvad kallas det då att hålla Guds ord? Ingenting annat än att tro, hvad Kristus i evangelium tillsagt oss om syndernas förlätsel och det eviga lifvet, att det är sant och visst, och stadeligen bli-fya vid denne tro och förhopning. Den, som det gör, säger Kristus, han har det eviga lifvet. Han behöfver icke frukta för synden, helvetet och den yttersta domen, ty där skall man icke finna annat än nåd och barmhärtighet. Döden skall väl öfverfalla och dräpa honom, men han skall icke känna döden, såsom de känner honom, som dö i djäfvulens namn och utan Guds ord. Desamma dö ogärna, de vända och kasta sig hit och dit, stå emot af yttersta kraft, stöta, stampa och vråla som en oxe. Ty de vilja icke dö och måste dock dö. Därför lupe de gärna genom en järnmur undan döden, om det vore möjligt. Så skall det, säger Kristus, icke gå mina kristna, som hålla mitt ord. När de ligga på sängen och skola dö, skola de icke hafta sådan ångest och nöd. De skola hafta frid i sina hjärtan med Gud, stadeligen hoppas ett bättre lif och i det hoppet skiljas häдан och afsomma utan all rädska och båfyan. Ty ehuru döden skall dräpa dem lekamlien, så skall dock samma död vara så dold och maktlös, att de icke riktigt skola känna honom, utan han skall vara dem såsom en mjuk bådd, där de kunna hvila sig och sovva upp.

LUTHER.

I skolen als icke svärja.

Det gudlösa svärjandet, som är så vanligt, är ofta endast ett skryt. Pojkar tycka, att det låter så manligt att vara hädiska, och männen anse, att det gifver kraft åt deras tal. Det är en last, som olik andra utöfvas öppet, och som af svärjaren är ämnad för andra människors öron. Det är en mycket allmän synd mot Gud och en allmän förolämpning mot alla goda människor. De djärvaste hädare äro oftast de segaste stackarna.

"Jag vill gifva eder tio kronor", sade en man till en storsvärvare, "om ni klockan tolf i natt går ut på kyrkogården och svärjer samma eder, då ni är allena med Gud, som ni nu yttrat."

"Det skall jag göra," sade svärjaren, "det är ett lätt sätt att förtjäna tio kronor."

"Näväl, kom i morgon och säg, att ni gjort det, och jag skall gifva eder penningarna.

Midnatten kom. Det var en mycket mörk natt. Då svärjaren inträdde på kyrkogården, hördes icke ett ljud; det var så tyst som i graven. Han erinrade sig den gudfruktigemannens ord. *Allena med Gud!* läjd det i hans öron. Han vägade icke yttra en ed utan flydde från platsen, utropande:

"Gud, misskunda dig öfver mig syndare!"

Uppskjut ej bönen.

En liten fyra års gosse kom en afton, trött och sömnig, till sin moder och bad att få bedja sin aftenbönen, innan han gick till sängs.

"Vänta litet, min älskling", sade hans moder, "jag har så brådt med ett bref. När jag har slutat det, skall du få bedja din böن."

Den lille gossen väntade helt tillsigt en eller två minuter, men kom sedan tillbaka till sin moder, sägande:

"Mamma, tror du inte, att det är viktigare att bedja till Gud än att skrifva bref? Gud vill inte vänta."

Modern lade lugnt sitt bref åt sidan vid denna milda förebråelse, och den lille gossen fick förrätta sin aftenbönen, innan det afslutades. Hvilk en viktig lärdom gifver oss icke denne lille gosse! Mätte vi icke tanklöst skjuta densamma åt sidan.

"En tunga 6 tum lång kan döda en sex fot lång man."

Angelica.*

(Till Angelica-församlingen i Los Angeles, Cal., vid dess 15-årsfest den 12 febr. 1903.)

Ej blott vid "Viken" ville Augustana tyrbäckar bygga för att visa vägen till lifvets hamn. Hon ville äfven bana en stig för ökenvandraren, förlagen om rätta stråten. Öknen och har faror; och ibland söders palmer, snär och häckar diabelos och lägger sina snaror, och vilddjur vakta vid oasens bäckar.

Hit drifvits har af världens hvirvelvindar
så mångt fär och lamm af gode Herdens.
Hvar led hägringen, som blott förblindar
de irrande? Hvad tröst däri? Jo, världens.
Finns här den makt, som krossadt rör kan hela?
Naturens? Nej, den öppnar hopplöst
grafven.
Får själen friid, när dödssirener spela
och i förtviflan sänka sorgsna slafven?

Så skön du är, du sol på söders himmel!
Du hopp har tändt i mångt tröstlöst
hjärta,
som kommit hit från världens yra
vinne
att finna lif för död och fröjd för
smärta.
Hvi svek du dem? På kistan dånar
mullen.
"Hvar gick min vän, far, moder, broder, maka?"
Så fråga de, som lämnats kvar vid kulen.
"Kan icke du, o sol! ge dem tillbaka?"

Och solen ler och grafvarna sig sluta,
och släkten gängna komma icke åter,
och andra hjärtan samma suckar gjuta.
Förgäves människan sin lott begräter.
Förlorad uti pardisets Eden,
berövd urlifskraften, gudomsfläkten,
i döden bunden utaf helga eden,
hvad utgöt lif i fallna mänskosläkten?

Det glada budskap första paret hörde
om kvinnans säd, som skulle ormen
krossa,
en lifsfryck blef, som salighet medfördé,
och kunde det från evig död förlossa.
Då arken flöt på syndaflodens vatten
med frälsning för en liten trogen skara,
hvad blef för den ett ljus i olycksnatten?
Guds löfte. Där fick Herren sig förklara.

Fran Abraham till Babels sorgsna
fängar
med löftets droppar själar törsten
släckte

likt havets barn regnskurars vatten
fängar
i vattunöd, då hamn det icke räckte.
I tidens fullhet löftet vann fullbordan:
Hon kom, Guds löftesman, med frälsningsfröjden.
Och Juda jublar, ropet hörs från Jord
an,
i starka vägor när det Sions-höjden.

Han kom, Guds dag, försoningsdagen
stora;
da kvinnans säd tog på sig skulden,
nöden,
och ondskans välvde fick sitt rof för
lora,
när Herren Krist tillintegjorde döden:
då Gud med frälsning sig till släktet
vände
vid Golgata och lif och Ijus kungjorde
och döden ängels släckta fackla tände
vid nädens sol, som mörkrets makt
nedgjorde.

Från korset strälar nåd, frid och för
soning.
Från grafven skallar: "Döden nu är
fängen."
Ny väg är öppnad till Guds faders
boning,
dit förelöparen nu är ingången.
Tvatusenrig går nu Jesu lärja
från folk till folk med fadersfridens
hälsning.
Angelica! du denna nu skall bärta
till hjärtau, som förlägna söka fräls
ning.

Den finnes blott, där Herrens ord kun
göres
i första pingestdagens tro och anda,
där Kristi hjord till vattubäckar föres,
i hvilka vantrons gift sig ej fått blan
da.
Angelica! låt Sions bäckar flöda
med lifvets vatten, rent, som källan
gifver,
blott oförfalskadt, lif det skänker dö
da,
och själens dödstörst visst det dit för
drifver.

En sådan frälsning skall du fritt kun
göra.
för våra bröder uti söders landar,
dit många barn till frälsning skall du
föra
och få din lön, när Herrens ankomst
snundar.

A. M. LEVEAU.

* Intages på begäran.

Den överrordige pastore Flattich
gaf en gång sina nya skor åt en fattig man. Hans instru, som såg detta, sade: "Käre man, hvarför gaf
du icke hellre åt tiggaren dinä gamla skor?" "Mina gamla?" sade pastorn; "gauta" hade ju mannen
själf."

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG

Kontor timmar:
10-12 f. m., 2-4 och 7-8 e. m.
Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce
Building öfver Malstrom Bros. apotek.
TACOMA, WASHINGTON

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale ...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

OLE B. LIEN. HARRY B. SELVIG.

Skandinaviskt Apotek.

Droger, Kemikalier och Toilettartiklar.
Receipts syllande en specialitet.

Telephone James 111.
1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wash

CARL MILLS

American Meat Market

902 Tacoma Ave., Corner 9th St.
Dealer in Fresh, Salt and Smoked Meats, Chickens, Turkey and all kinds of Poultry dressed to order.

kopare!

Biljet-

SPARA PENNINGAR

Gennom att försäkra er om biljetter från Skandinavien nu (gällande för ett år), ty priserna kommer snart att stegetas.

Kom ihåg

det mycket omtalade Pierpont Morgan-ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart träder i kraft.

Vi representerar alla ångbåtsbolag, och ni kan själf välja den linie, öfver hvilken er passagerare skall resa.

Vi sända biljetterna pr registrerad bref till passageraren och gifva honom samtidigt alla nödiga förklaringar med hänsyn till resan, på svenska, så att inga extra utgifter förekomma.

Vi blifä regelutssättig underrättade pr telegraf om er passagerares afresa och ankomst, och kunna vi saledes gifva er nöjaktig underrättelse om ankomsten och bespara er mycket obehag, genom att ni slipper vänta i dagvis vid järnvägsstationen på edra vänner.

Kom ned på kontoret, eller skrif eller telefoneri, och skall det ständse vara oss ett nöje att vägleda och icke missleda er.

A. CHILBERG,

under Scand. American Bank.

1st ave. & Yesler Way.

Long Dist. Telef.: Main 5th. Seattle, Wash.
Independent Phone: 535.

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

* DENTIST *

Teeth extracted without pain by use of
local anaesthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

Beum & Iverson

Skandinaviska
SAKFÖRARE och
Fastighetsmäklare.

MOSCOW, IDAHO.

The Golden Rule

Everything in

Dry Goods and Clothing
at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.**Grocerihandel**

Spicer Block,

MOSCOW, IDAHO.

**The First National Bank
of Moscow, Idaho.**

Äldsta och största bank i Latah County. Särskild uppmärksamhet åtnjtas växlar till utlandets alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bkr. kassör.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpar, Stovar, etc. lagas.

Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats

Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. Moscow, Idaho.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

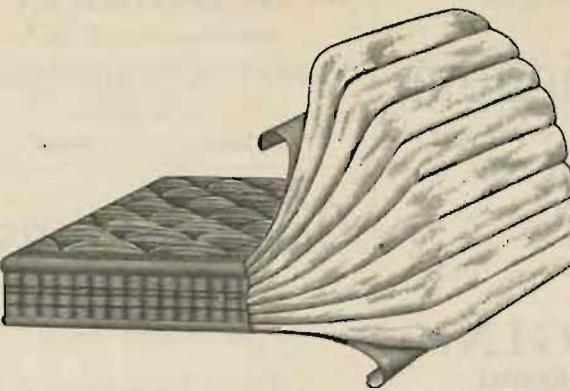
JAMES KILEN

DEALER IN

Household Furnishings,
Stoves and Cooking Utensils, Furniture,
Springs, Chairs and Mattresses.

Full line of Second Hand Goods.

MOSCOW, IDAHO.

**Elastic Felt
Mattress**
**The Best in
The Market.**

GRICE and SON MÖBELHANDEL och LIKBESÖRNINGSBYRÅ.
MOSCOW, — — — — — IDAHO

Alla goda ting är

FÖR
ERHÄLLAS

AUGUSTANA 3 Ungdomsvännet**Augustana Journal**

Sänd 3 dollars genast, så erhäller Ni tidningarna med omgående.

Lutheran Augustana Book Concern,

ROCK ISLAND, ILL.

LITTERATURNYTT**ALFRED TENNYSON****Dikter i urval**

TOLKADE AF

HJALMAR EDGREN.

Prisbelönt af Kongl. Svenska Vetenskapsakademien.

Inbunden - - - - - \$2.15

"En lucka i vår översättningslitteratur är fylld, då nu ett stort antal af Tennysons yppersta dikter på värdigt sätt överflyttats till vårt tungomål. Den fina själfullheten, det formella mästerskapet i Tennysons odödliga sanger skola nu även af de svenskar som ej läsa originalen, kunna njutas och beundras. — — Detta är professor Edgrens evärdliga förtjänst. Han skall därför hafta tack." C. D. Wirsén.

"Professor Edgren har en vacker volym med ett lyckligt grepp sammanfört olika element af Tennysons omfattande lyriska produktion. — — Dessa dikter ha nog i rätt tid af rätt person fått sin svenska, fulländade tolkning." C. D. M-S.

"För hvar skönlitterärt intresserad svensk torde denna väl valda och tolkade samling dikter af Englands fortfarande mest "fashionable" och en af dese mest betydande skaider under det gängna arhundradet vara välkommen." S. S.-n.

"Hjalmar Edgrens översättning af Tennyson skall bli välkommen i hvarje hem, där man förstår uppakatta verklig dikting, dikting i hvilken en upphöjd lifeläskändning och ett rikt och skiftande, förläddt känslolif tager sig ett lika värdigt uttryck i en fast rytmisk flykt och klingande, klar vers." — pt-

Arbetet rekvireras hos

LUTHERAN . AUGUSTANA . BOOK . CONCERN

FILIALER (213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN.
377-379 Broadway, Room 1009, NEW YORK, N. Y.

Rock Island, III.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minnthandlare med

Tyger, Skor och
Kläder.

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - - IDAHO.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och besök mitt nya lager af
svenska och norska böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Mun Street. Moscow, Idaho.

The Owl Drug Store.

Lumpkin Bros. ägare.

FÖRSTA KLASSENS APOTEK.

Moscow, Idaho

DR. W. H. CARITHERS,

Physician & Surgeon

—OFFICE—

Third Street. - - - Moscow, Idaho

Dr. C. D. Parsons

PHYSIGIAN and SURGEON

Office on 2nd Street.

Near telegraph office.

MOSCOW, - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO

W. A. LAYMAN

har ett rikligt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Fruktter, Grocerier och Konfekter.

Alla slags Farmprodukter tagas i utbyte
för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA CONNER AND SEATTLE, WASH.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKlund

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och besök dem.

TROY, - - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och

Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - - IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—besök—

H. Erichson - - - Moscow, Idaho

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:de gatan. - - - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., LTD.

[Efterträda till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, - - - IDAHO.

You can get everything cleaned,

"Your character excepted,"

at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, - - - IDAHO.

"Den som spar, han har." Spa-
ra 10-centaren, och dollarn är Er.
Insätt Edra besparingari SPOKANE
& EASTERN TRUST CO:S spar-
banksafdelning. Intresse betalas i
januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brefställ-	
lare. Klötbond	\$1.00
Praktisk Larobok i Engelska. Klötbond	\$1.00
Svensk-amerikansk Kokbok. Kart	\$1.25
... Do, Klötbond	\$1.50
Ahlberg, Biblisk Skattkärrmmare. Välsktb.	\$1.50
... Do, Läderband	\$1.75
... Do, Moroccoband med guldnitt	\$2.25
Rosenius' Beträckelser för hvar dag i året.	
Välskt band	\$1.50
... Do, Läderband	\$1.75
Kataloger gratis.	

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
.... OPTIKUS

Spicer Block. - - - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not
keep time. take
them to

Browne Block - - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontantpris betalas för biff,
fläsk, färkött och fjäderfä.

GEORGE W. SANDIN, SKANDINAVISK

GROCERIHANDEL.

Bleck- och "Granite"-varor.

MOSCOW, - - - IDAHO.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Skor och
Kläder

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och besö dina lager af
svenska och norska böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

The Owl Drug Store.

Lumpkin Bros. ägare.

FÖRSTA KLASSENS APOTEK.

Moscow, Idaho

DR. W. H. CARITHERS, Physician & Surgeon

OFFICE

Third Street, - - Moscow, Idaho

Dr. C. D. Parsons

PHYSICIAN and SURGEON

Office on 2nd Street,

Near telegraph office.

MOSCOW, IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, IDAHO

W. A. LAYMAN

har ett rikligt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Frukt-
ter, Grocerier och Konfekter.
Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKlund

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och besö dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och

Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

-besök-

H. Erickson - Moscow, Idaho

H. P. EGGEN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:de gatan. - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., LTD.

[Efterträda till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,

"Your character excepted,"

at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, IDAHO.

"Den som spar, han har." Spa-
ra 10-centaren, och dollar är Er.
Insätt Edra besparingari SPOKANE
& EASTERN TRUST CO:S spar-
banksafdelning. Intresse betalas i
januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brefstäl- lare. Klötbond	\$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klötbond	\$1.00
Svensk amerikansk Kokbok. Kart	\$1.25
... Do, klötbond	\$1.50
Ahlbergs Biblisk Skattkammare. Välvakt	\$1.50
... Do, Läderband	\$1.75
... Do, Moroccoband med guld-mitt	\$2.25
Rosenius' Beträckelser för hvar dag i året.	
Välvakt band	\$1.50
... Do, Läderband	\$1.75
Kataloger gratis.	

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
....OPTIKUS....

Spicer Block. - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not
keep time, take
them to

Browne Block - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färkött och fjäderfä.

GEORGE W. SANDIN,
SKANDINAVISK

GROCERIHANDEL.

Bleck- och "Granite"-varor.

MOSCOW, - - IDAHO.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.